

OBC

ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM.
14

LA 7a DE BRUCKNER

Un homenatge a Wagner

4 i 5 DE MARÇ DE 2017
SALA 1 PAU CASALS

SALVADOR MAS director

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

Segueix-nos a

Mitjans Patrocinadors

CATALUNYA
RÀDIO

3

INFORMACIÓ I SERVEIS DISPONIBLES AL WEB DE L'AUDITORI

www.auditori.cat

La setmana del concert podreu descarregar el **programa de mà** per venir preparats de casa. Hi trobareu també tota la informació de l'emissió del concert per Catalunya Música i Radio Clásica de RNE.

A cada fitxa del concert trobareu la **llista de Spotify** per escoltar les obres amb antelació.

Els **textos de les obres cantades** estaran disponibles a la fitxa del concert, dies abans de la cita.

Trobareu el calendari de **La Prèvia**, les xerrades gratuïtes que us oferim abans d'alguns concerts, perquè no us en perdeu ni una.

El contacte per apuntar els vostres fills o néts al **Club del Petit Concert**, perquè estiguin ben entretinguts mentre vosaltres gaudiu del concert.

Tots els **avantatges per als abonats** a l'OBC. Per cert, **SABÍEU QUE...**

... ELS ABONATS A L'OBC

Tenen activitats exclusives en altres equipaments culturals. Visites guiades a museus, descomptes, concursos, i molt més!

PROPERES CONCERTS QUE NO US PODEU PERDRE

BANDA: MÈXIC I ESTATS UNITS A DUES BANDES

→ 12 MAR / SALA 1 Pau Casals
→ 18h

Preus de 12€ a 16€

CAMBRA: MIKLÓS PERÉNY

→ 16 MAR / SALA 2 Oriol Martorell
→ 20.30h

Preu 28€

OBC: EL 1r DE TXAIKOVSKI I LA CONSAGRACIÓ DE LA PRIMAVERA

→ 17, 18 i 19 MAR / SALA 1 Pau Casals
→ 20.30h, 19h -18h "La prèvia" xerrada gratuïta amb l'entrada del concert - i 11h

Preus de 10€ a 56€

PROGRAMA 14

MARÇ DE 2017

DISSABTE 4 | 19h

DIUMENGE 5 | 11h

Salvador Mas director

**1/ RICHARD
WAGNER**
Leipzig 1813 –
Venècia 1883

Idil·li de Siegfried (1870)

18'

PAUSA

20'

**2/ ANTON
BRUCKNER**
Ansfelden,
Àustria 1824 –
Viena 1896

Simfonia núm. 7 en Mi major. Cahis 13 (1883)

70'

Allegro moderato

Adagio: Sehr feierlich und sehr langsam

Scherzo: Sehr schnell

Finale: Bewegt, doch nicht schnell

El temps i la durada del concert són aproximats.

Agraïrem que apaguéssiu els mòbils, desactivéssiu les alarmes sonores i continguéssiu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

L'elecció del bellíssim *Idil·li de Siegfried* que Wagner va dedicar a la seva estimada Cosima Liszt és el pòrtic ideal per endinsar-se en la impressionant *Simfonia núm. 7 en Mi major* de Bruckner, en què la petjada wagneriana es fa més humana: Bruckner va rebre la notícia de la mort de l'autor de *Tristany i Isolda* mentre componia l'*Adagio*, que va convertir en un emocionant homenatge al seu admirat Wagner.

La música d'Anton Bruckner necessita un especial sentit del temps, aliè a les presses i tensions de la societat actual. Temps per aconseguir la interpretació que mereix. Temps per assimilar-ne l'escolta. Cal aconseguir l'atmosfera sonora adequada, la clau d'accés al món espiritual d'aquest "catòlic medieval llançat al turbulent món de Wagner", segons una feliç expressió de Paul Henry Lang. O, encara millor, aquest "místic gòtic extraviat per error al segle XIX", segons Wilhelm Furtwängler.

La transparència de l'escriptura orquestral i el sentit del color atorguen un encant especial a l'*Idil·li de Siegfried*, creat per a una petita orquestra d'instruments de vent i corda. Wagner va dirigir l'estrena familiar d'aquesta obra, a les escales de la seva casa de Tribschen, el 25 de desembre de 1870, com a regal d'aniversari per a la seva dona, Cosima Liszt. Per sobre de l'anècdota, és una obra mestra impregnada del món de *Siegfried*, segona jornada de *L'anell dels Nibelungs*, que Wagner havia completat aquell mateix estiu després d'una interrupció de tretze anys. Els dos temes principals mostren la dualitat de caràcters de Brunilda i Siegfried, i al desenvolupament i la transformació d'aquests temes s'entrellacen motius de *L'anell* com el cant de l'ocell del bosc o el somni de Brunilda.

A diferència de Wagner, que va saber promocionar la seva obra com ningú, Bruckner va ser el pitjor valedor de la seva música en una ciutat, Viena, on l'enveja, la pedanteria i el sarcasme alimentaven l'aire que es respirava als cercles musicals, polítics i socials. Potser el seu detractor més cruel va ser el crític Eduard Hanslick, apòstol fanàtic de Johannes Brahms, que el va maltractar d'una manera mesquina. Però també va tenir sempre en contra la seva pròpia personalitat: ple de complexos, insegur, afable i culte, encara que maldestre en el tracte social, amb una mentalitat marcada per una exagerada religiositat, molt comuna en l'entorn rural en què va néixer i va forjar el seu caràcter. Però convé no caure en els tòpics: darrere d'aquesta imatge rústica s'amaga un tità que va portar el simfonisme romàntic al cim més alt.

Músic de grans contrastos, capaç d'eleva-se del no-res fins als clímaxs més impressionants, però no a la recerca de l'impacte gratuït, sinó com a alliberament d'una força interior de llums aclaparadores. Els trets definitoris de la seva orquestra

són a l'orgue –l'humil mestre organista de l'abadia de Sant Florià i de la catedral de Linz sempre va portar la grandiosa sonoritat de l'orgue a l'ànima–, en aquesta obstinada alternança de grans blocs sonors i bruscos contrastos dinàmics. Però també va ser un perfeccionista, mestre del contrapunt i l'harmonia, coneixedor de l'extraordinària importància dels silencis en la música. El temps, una vegada més, com a element clau del discurs musical.

Bruckner va rebre la notícia de la mort de Wagner en plena composició de l'Adagio de la *Setena simfonia*. «L'elegia que comença la flauta després del clímax del moviment –sense percussió si s'utilitza l'edició Haas, i amb percussió en cas contrari–, un d'aquests moments de la història de la música en els quals el cordial es desborda i cobreix amb la seva ombra tota la resta, està dedicada precisament a la mort de Richard Wagner», escriu el crític Luis Suñén.

Després de la inspiració de l'*Allegro moderato* i l'*Adagio* –aquests dos primers moviments suposen al voltant de tres quarts d'hora de pura emoció–, Bruckner també ofereix episodis memorables a l'Scherzo, amb l'aire popular de *Ländler* al seu corresponent trio, i al *Finale*, molt més breus. Però és en la grandesa i la inspiració del primer moviment, i del sublim record a Wagner a l'*Adagio*, on trobem els trets reeixits que fan de la *Setena* una obra mestra del simfonisme romàntic.

Bruckner no va estrenar la *Setena* a Viena –on vivia i escrivia el seu enemic Hanslick–, sinó a Leipzig, i aquesta estrena, que va tenir lloc el 30 de desembre de 1894 sota la direcció d'Arthur Nikisch, va ser el seu èxit més gran. De fet, la *Quarta* i la *Setena* són les més populars de les seves simfonies, potser per la intensa capacitat comunicativa que despleguen. La *Setena* no és la més equilibrada de les seves simfonies, perquè les essències de l'obra es condensen als dos primers moviments, i alguns directors opten per canviar-ne l'ordre i situar l'*Adagio* com a tercer moviment, a la recerca d'un equilibri més gran. Aquest canvi, però, no cal; n'hi ha prou de gaudir de la bellesa d'aquesta música seguint l'ordre fixat pel seu autor.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1919-1937) que la guerra civil va interrompre. Avui dia, tot respectant l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, es cuida especialment dels nostres artistes i el nostre patrimoni, i la seva missió és la de divulgar la música simfònica clàssica des de mitjans del segle XIX fins a la creació contemporània.

L'Orquestra té la seu a l'Auditori de Barcelona, amb 24 programes de temporada estable, a més d'altres concerts que volen acostar la música simfònica a tota la ciutadania: cinema en versió original, òperes, concerts familiars, escolars i per a joves, o experimentant registres diferents amb artistes d'altres gèneres. També ofereix concerts en llocs emblemàtics com la Sagrada Família, la Plaça de la Catedral o la platja de la Barceloneta.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, càrrec que compagina amb la titularitat de l'Orquestra Metropolitana de Tòquio i de l'Orquestra de l'Òpera de Lió. Al llarg de la seva trajectòria han dirigit l'OBC: Belohlavek, Celibidache, Decker, Hogwood, Inbal, Koopman, Kreizberg, Krivine, López Cobos, Mas, Minkowski, Oue, Plasson, Ros-Marbà, Rostropovich, Sinaisky, Slatkin... i entre els solistes convidats destaquen: Lang Lang, Barenboim, Mutter, Stern, Lupu, Franz Peter Zimmermann, Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Alcía de Larrocha, Teresa Berganza, Pinchas Zukerman, Argerich, Ida Haendel, Barbara Hendricks, Joshua Bell, Hilary Hahn, Kremer, Truls Mork, Mullova, Anderzewsky, Fellner, Shaham, Natalia Gutman, Buchbinder, Achúcarro, Arrau, Arthur Rubinstein... i molts d'altres.

L'OBC ha realitzat gires per diferents països d'Europa, Àsia i els EUA, actuant a: Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center i Carnegie Hall.

PRIMERS VIOLINS Gil Sharon*, concertino invitat / Cristian Chivu, concertino associat / Raül García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / José Valentín Centenero / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Cecilia Blanes* / Paola Caballero* / Adrián Centenero* / Gabriel Graells* / Liviu Morna* / Eugenia Ostas* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauninger / Patricia Bronisz / Assumpta Flaqué / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Pere Bardagi* / Ana Chiu* / Gerrit Krosenbrink* / Francesc Pucho* / Anedilia Riestra* / Inés Sanchis* / Yuliya Storonska* / Marina Surnacheva* / Yulia Tsuranova* **VIOLES** Ashan Pillai, solista / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Maria Juan* / Lidia Miranda* / Daniel Perera* / Albert Romero* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Vincent Ellegiers, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Jaume Güell / Olga Manescu / Linda d'Oliveira / Jean-Baptiste Texier / Jordi Claret* / Magdalena Cristea* / Marc Galobardes* / Cristoforo Pestalozzi* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyayev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Nenad Jovic* / Adriana Ruiz* **FLAUTES** Bea Cambrils / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí / **OBOËS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Elvira Querol* / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Iván Carrascosa* / David Cuenca* / Alejandro Gil* / Ramon Raimon* / Guillem Serra* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Raül Calvo* / Angel Serrano, assistent / Carlos Leite* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Alberto Bonillo* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* **TIMPANI** Javier Equillor* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila **ARPA** Magdalena Barrera **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

*col·laborador

SALVADOR MAS director

© OCG

Salvador Mas va dirigir l'OBC per darrera vegada el mes d'octubre de 2013.

Nascut a Barcelona, format musicalment a Montserrat, al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, a Salzburg amb B. Maderna, a Siena amb F. Ferrara, i graduat a l'Escola Superior de Música i Art Dramàtic de Viena, amb H. Swarowsky i G. Theuring, va fer, també, estudis de Filologia Romànica a la Universitat Autònoma de Barcelona. Va ser guardonat per la FEV, pel Ministeri de Cultura Austríac i en el Segon Concurs Internacional Hans Swarowsky de Directors d'Orquestra a Viena.

Mas ha estat director a l'Òpera de Magúncia, titular de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, de l'Orfeó Català, de la Filharmònica del Württemberg, de la Simfònica de Maastricht i de la de Düsseldorf i de la de Cambra d'Israel. Entre el 2008 i el 2012 ha estat director titular i artístic de l'Orquestra Ciudad de Granada. A més de dirigir a Espanya, ha estat invitat a tot Europa, Canadà, els EUA, Israel, Japó, Mèxic i, periòdicament, per les orquestres de la Ràdio de Berlin, Leipzig, Saarbrücken i dels Països Baixos, i per la Filharmònica de Munic.

En l'àmbit pedagògic ha tingut al seu càrrec la classe de Direcció d'Orquestra del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. També ha estat professor de Direcció d'Orquestra a Viena, als Wiener Meisterkurse, i director de l'Escola Superior de Música de Catalunya.

PROPER CONCERT IMPRESCINDIBLE

**PABLO
HERAS-CASADO
I FREIBURGER
BAROCKORCHESTER**
amb la violinista **ISABEL FAUST**

MENDELSSOHN

Simfonia núm. 5 en Re major, op. 107

Concert per a violí i orquestra en Mi menor, op. 641

Dimecres
22 MARÇ
20.30h

L'AUDITORI

Lepant 150
08013 Barcelona

www.auditori.cat